

ผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
ในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ*
The Effect of Thai Language Lessons for Conversation
in Real Situations for Foreigners

วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง
Wacharapatr Techawattanasiridumrong
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand
Email: anan_xisu@163.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชาวต่างชาติ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2) แบบประเมินความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าความเชื่อมั่น และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการหาประสิทธิผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ มีประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 การทดลองแบบ 1:1 พบว่า แบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับพื้นฐาน เท่ากับ 81.11/84.44 เล่มที่ 2 ระดับกลาง เท่ากับ 84.44/87.87 และเล่มที่ 3 ระดับสูง เท่ากับ 83.33/86.67 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก พบว่า แบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับพื้นฐาน เท่ากับ 80.56/83.89 เล่มที่ 2 ระดับกลาง เท่ากับ 81.11/84.44 และเล่มที่ 3 ระดับสูง เท่ากับ 86.11/88.33 และการทดลองภาคสนาม พบว่า แบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับพื้นฐาน เท่ากับ 83.33/86.67 เล่มที่ 2 ระดับกลาง เท่ากับ 81.67/85.00 และเล่มที่ 3 ระดับสูง เท่ากับ 84.64/88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

*ได้รับบทความ: 4 มีนาคม 2562; แก้ไขบทความ: 12 ธันวาคม 2562; ตอรับตีพิมพ์: 31 มีนาคม 2563

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน พบว่า นักศึกษาชาวจีนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\Sigma = 4.56, \mu = 0.44$) ส่วนอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวจีนมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\Sigma = 4.56, \mu = 0.53$)

คำสำคัญ: แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร; สถานการณ์จริง; ชาวต่างชาติ

Abstract

The objectives of this research are: 1) to find out the effectiveness of the use of Thai conversation in real-life communication for foreigners, 2) to study the opinions of students and teachers towards the Thai conversation in order to Real-life communication for foreigners The samples used in the research were 20 foreign students. The research instruments were 1) The achievement test and 2) The evaluation form. The data were analysis by mean, standard deviation. Content precision Confidence and the correlation coefficient.

The results of The research found that:

1. The Experiment 1: 1 found that the textbook 1 at the basic level was 81.11/84.44, the second book in the middle level was 84.44/87.87 and the third book at the high level was 83.33/86.67. The small group experiment found that the first textbook at the basic level was 80.56/83.89, the second book in the middle level was 81.11/84.44 and the third book at the high level was 86.11/88.33. and in the field trial, it was found that the textbook no.1 at the basic level was 83.33/86.67, the second book at the middle level was 81.67/85.00, and the third book at the high level was 84.64/88.00 which was higher than the specified criteria.

2. The opinions of students and instructors, found that Chinese students have the highest level of overall opinions. With an average equal to ($\Sigma = 4.56, \mu = 0.44$), while the Thai language teachers with the highest level of overall opinions With the mean equal to ($\Sigma = 4.56, \mu = 0.53$).

Keywords: Thai Language Lessons for Conversation; Real Situations; Foreigners

1. บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบันมีการรวมตัวทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการหลั่งไหลของภาษาและวัฒนธรรมของชนชาติต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นอย่างมาก การที่นักเรียนจีนมาเรียนที่ประเทศไทยมากขึ้นนั้น เหตุผลหนึ่งมาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีจำนวนประชากรเด็กมาก ตัวเลขอยู่ที่ประมาณ 6-7 ล้านคนต่อปี แต่มหาวิทยาลัยของสาธารณรัฐประชาชนจีนสามารถรองรับนักเรียนได้เต็มที่ประมาณ 2 ถึง 2.5 ล้านคน ทำให้มีนักศึกษาจีนส่วนหนึ่งพลาดการเข้าศึกษาต่อเพราะสอบเข้ามหาวิทยาลัยรัฐบาลจีนไม่ได้ และต้องการเรียนต่อระดับอุดมศึกษา แต่ไม่สามารถจะเรียนในประเทศ นักศึกษาจีนกลุ่มนี้จึงหันมาเรียนต่อที่ประเทศไทย ซึ่งมีค่าใช้จ่ายไม่สูงมากและการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างจากสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยส่วนใหญ่ที่เลือกมาเรียนในประเทศไทยจะมาจากมณฑลต่างๆ ของจีนที่ไม่ใช่เมืองใหญ่ และมาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง ซึ่งมีการศึกษาอนาคตที่ดี ซึ่งในขณะที่นักศึกษาจีนในเมือง เช่น ปักกิ่งหรือเซี่ยงไฮ้ มีทางเลือกมากกว่า อีกทั้งจากความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐจีน ถือเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ ทำให้นักศึกษาจีนเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทยมากกว่า 22,000 คน เป็นสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทย อีกทั้งปัจจุบันวัฒนธรรมไทยมีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของชาวจีนมากขึ้น

มีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางมาประเทศไทยจำนวนมาก ส่งผลให้นักศึกษาจีนสนใจศึกษาต่อในประเทศไทยมากขึ้น (Ministry of Education, 2017)

ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้จัดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการจัดการกับนักศึกษาจีนเป็นประจำทุกปี จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาจีน เมื่อนักศึกษาจีนเหล่านี้มาใช้ชีวิตอยู่ในสังคมไทยย่อมหลีกเลี่ยงการสนทนากับคนไทยไปไม่ได้ เพราะในแต่ละสังคมต้องมีการพบปะพูดคุยสนทนากันเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงต้องการที่จะสื่อสารและสื่อความหมายตามความต้องการ และอาจนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคตได้อีกด้วย แต่ในปัจจุบันยังมีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติน้อยมาก เพราะธรรมชาติขององค์ความรู้ในกลุ่มวิชาภาษาไทยจะมีเพียงความรู้อย่างเดียวนั้นได้ แต่ต้องมีการฝึกฝนด้านทักษะทางภาษาไทย เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมากพอ หากมีแบบเรียนหรือหนังสือเรียนที่รวบรวมเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนย่อมช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติบรรลุผลสำเร็จได้

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่นำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปหาประสิทธิภาพการใช้แบบเรียน และศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนซึ่งเนื้อหาในแบบเรียนจะเป็นบท

สนทนาตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันโดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้น (Beginning Level) ระดับกลาง (Intermediate Level) และระดับสูง (Advanced Level) ระดับละ 1 เล่ม จำนวน 3 เล่ม มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) บทสนทนาตามสถานการณ์ 2) คำศัพท์ใหม่ในบทสนทนา 3) โครงสร้างประโยค 4) คำศัพท์เพิ่มเติม และ 5) แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน โดยใช้สัญลักษณ์กำกับเสียงคำไทยที่ใช้ในบทสนทนา ในการพัฒนาแบบเรียนสนทนาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สัทอักษรสากล (International Phonetic Alphabet หรือ IPA) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการหาประสิทธิภาพการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ และศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนและอาจารย์ผู้สอนให้แก่ชาวจีนที่มีต่อแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ จะเป็นข้อมูลที่ช่วยยืนยันถึงประสิทธิภาพของแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มเป้าหมาย (Hypothetical Population) ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ นักศึกษาชาวจีนจำนวน 20 คน โดยการคำนวณจากสูตรของทายามานะ (Ketsingha, 2008 : 2)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้น (Beginning Level) ระดับกลาง (Intermediate Level) และระดับสูง (Advanced Level) ระดับละ 1 เล่ม จำนวน 3 เล่ม 2) แบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาชาวต่างชาติที่มีต่อแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ซึ่งเป็นแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 - 1.0 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสัมภาษณ์เท่ากับ 0.96 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้ และ 3) แบบประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติที่มีต่อแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนด

ค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ ต้องการใช้จริง จำนวน 10 ข้อ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบประเมินเท่ากับ 0.98 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการทดลองใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การทดลองภาคสนาม (Field Test) และระยะที่ 2 การติดตามผล (Follow up) รายละเอียดมีดังนี้

1. ระยะที่ 1 การทดลองภาคสนาม (Field Test) เพื่อหาประสิทธิผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ได้แก่ 1) ทดลองนำร่อง (Pilot Study) และ 2) การใช้แบบเรียนแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้น (Beginning Level) ระดับกลาง (Intermediate Level) และระดับสูง (Advanced Level) ระดับละ 1 เล่ม จำนวน 3 เล่ม แบ่งกลุ่มการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ทดลองแบบ 1: 1 (Individual Testing) กลุ่มที่ 2 ทดลองแบบกลุ่มย่อย (Small Group Testing) และกลุ่มที่ 3 ทดลองภาคสนาม (Field Test)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มเป้าหมาย (Hypothetical Population) ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน จำนวน 20 คน ของคณะวิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

พระนครศรีอยุธยา โดยการคำนวณจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Ketsingha, 2008 : 2) ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ และ 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวจีน และ 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวจีน

2. ระยะที่ 2 การติดตามผล (Follow up) เพื่อติดตามผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ได้แก่ 1) ประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ และ 2) ประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาชาวต่างชาติ ขอบเขตประชากร ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ จำนวน 10 คน และนักศึกษาชาวจีน จำนวน 20 คน ของคณะวิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งสิ้น จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลักษณะของขั้นตอนการวิจัยทั้ง 2 ระยะ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของวัตถุประสงค์กับเนื้อหาการหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาชาวต่างชาติ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ซึ่งเป็นแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective

congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสัมภาษณ์เท่ากับ 0.96 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

2. แบบประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) ทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ ต้องการใช้จริง จำนวน 10 ข้อ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบประเมินเท่ากับ 0.98 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการตามระยะของขั้นตอนการวิจัย ซึ่งได้ทำหนังสือขออนุญาตจากหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิผลการใช้แบบเรียนโดยภาพรวม

การทดลอง	จำนวน (คน)	ระดับคุณภาพ					
		ระดับต้น		ระดับกลาง		ระดับสูง	
		(E ₁)	(E ₂)	(E ₁)	(E ₂)	(E ₁)	(E ₂)
แบบ 1 : 1	3	81.11	84.44	84.44	87.87	83.33	86.67
แบบกลุ่มเล็ก	6	80.56	83.89	81.11	84.44	86.11	88.33
แบบภาคสนาม	20	83.33	86.67	81.67	85.00	84.64	88.00

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิผลการใช้แบบเรียน โดยวิธีการทดลองแบบ 1:1 พบว่าแบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับต้น มีประสิทธิผล E₁ / E₂ เท่ากับ 81.11/84.44 เล่มที่ 2 ระดับกลางมีประสิทธิผล E₁ / E₂ เท่ากับ 84.44/87.87 และเล่มที่ 3 ระดับสูง มีประสิทธิผล E₁ / E₂ เท่ากับ 83.33/

ไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ส่วนสถิติที่หาคุณภาพแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าความเชื่อมั่น และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยนำมาสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การหาประสิทธิผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ

86.67 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก พบว่า แบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับต้น มีประสิทธิผล E₁ / E₂ เท่ากับ 80.56/83.89 เล่มที่ 2 ระดับกลางมีประสิทธิผล E₁ / E₂ เท่ากับ 81.11/84.44 และเล่มที่ 3 ระดับสูงมีประสิทธิผล E₁ / E₂ เท่ากับ 86.11/88.33 และทดลองภาคสนาม พบว่า แบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับต้น

มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 83.33/86.67 เล่มที่ 2
ระดับกลางมีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 81.67/
85.00 และเล่มที่ 3 ระดับสูง มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2
เท่ากับ 84.64/88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 2 การประเมินความคิดเห็นของ
นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อแบบเรียน
สนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์
จริงสำหรับชาวต่างชาติ

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาชาวต่างชาติ

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	Σ	μ	แปลผล
1. ปกและรูปเล่มมีภาพประกอบ สีเส้นสวยงามน่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหา มีรูปภาพประกอบชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย	4.68	0.48	มากที่สุด
3. คำชี้แจงในการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนมีความชัดเจน	4.72	0.46	มากที่สุด
4. กิจกรรมไม่ยากจนเกินไปโดยเรียงจากง่ายไปหายาก	4.64	0.49	มากที่สุด
5. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.28	0.46	มาก
6. ภาพประกอบ สวยงาม มีความถูกต้อง สอดคล้องกับบทสนทนา	4.28	0.46	มาก
7. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ แต่ละบทเรียนมีเนื้อหาน่าสนใจ	4.04	0.73	มาก
8. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาได้ศึกษาด้วยตนเอง	4.40	0.50	มาก
9. นักศึกษามีความสุขกับการเรียนแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อ การสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ	4.84	0.37	มากที่สุด
10. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษามีทักษะทางภาษาได้ถูกต้อง	4.76	0.44	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.56	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความคิดเห็น
เห็นของนักศึกษาชาวต่างชาติ พบว่า นักศึกษา
ชาวจีนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับ
มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 มีส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานเท่ากับ 0.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อๆ
ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปกและรูปเล่มมีภาพประกอบ
สีเส้นสวยงามน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00
มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	Σ	μ	แปลผล
1. ปกและรูปเล่มมีภาพประกอบ สีสดใสสวยงามน่าสนใจ	4.40	0.55	มาก
2. เนื้อหา มีรูปภาพประกอบชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
3. คำชี้แจงในการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนมีความชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
4. กิจกรรมไม่ยากจนเกินไปโดยเรียงจากง่ายไปหายาก	4.40	0.55	มาก
5. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
6. ภาพประกอบ สวยงาม มีความถูกต้อง สอดคล้องกับบทสนทนา	4.60	0.55	มากที่สุด
7. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ แต่ละบทเรียนมีเนื้อหาน่าสนใจ	4.80	0.45	มากที่สุด
8. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาได้ศึกษาด้วยตนเอง	4.80	0.45	มากที่สุด
9. นักศึกษามีความสุขกับการเรียนแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ	4.40	0.55	มาก
10. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษามีทักษะทางภาษาได้ถูกต้อง	4.60	0.55	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.56	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติพบว่า อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวจีนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อๆ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมีจำนวน 2 ข้อ คือ แบบเรียนแต่ละบทเรียนมีเนื้อหาน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.80 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และแบบ

เรียนทำให้นักศึกษาได้ศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.80 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

5. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยนำข้อสรุปผลการวิจัยมาอภิปรายผลการวิจัยได้ 2 ประเด็นดังนี้

1. ผลการใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ โดยใช้แบบแผนการทดลอง 3 รูปแบบกับนักศึกษาชาวจีน ผลปรากฏว่ารูปแบบการทดลองแบบ 1 : 1 โดยทดลองใช้แบบเรียนฯ จำนวน 3 เล่ม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ แบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับต้น (Beginning Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 81.11/84.44 แบบเรียนเล่มที่ 2 ระดับกลาง (Intermediate Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 84.44/87.87 และแบบเรียนเล่มที่ 3 ระดับสูง (Advanced Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 83.33/86.67 ส่วนแผนการทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยทดลองใช้แบบเรียนฯ จำนวน 3 เล่ม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ แบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับต้น (Beginning Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 80.56/83.89 แบบเรียนเล่มที่ 2 ระดับกลาง (Intermediate Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 81.11/84.44 และแบบเรียนเล่มที่ 3 ระดับสูง (Advanced Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 86.11/88.33 และการทดลองแบบภาคสนาม (Field Test) โดยทดลองใช้แบบเรียนฯ จำนวน 3 เล่ม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ แบบเรียนเล่มที่ 1 ระดับต้น (Beginning Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 83.33/86.67 แบบเรียนเล่มที่ 2 ระดับกลาง (Intermediate Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 81.67/85.00 และแบบเรียนเล่มที่ 3 ระดับสูง (Advanced Level) มีประสิทธิผลเท่ากับ 84.64/88.00 ซึ่งผลจากการนำแบบเรียนฯ ทั้ง 3 เล่ม ไปทดลองใช้กับนักศึกษาชาวจีนทั้ง 3 แบบแผนการทดลอง ปรากฏว่าแบบเรียนประสิทธิผล

สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้ ดังที่สมพงษ์ ศรีวิชัย (Sriwichai, 2002 : 3) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า แผนประสบการณ์สามารถพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างประเทศมหาวิทยาลัยพายัพ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ในด้านการสนทนา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง การอธิบายรูปอยู่ในเกณฑ์ดี และการแสดงความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตน์เรธา ฤทธิศร (Ritthisorn, 2003 : 178) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน 10 คน เป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่เรียนเสริมด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุกคนสามารถผ่านเกณฑ์การประเมิน 80% และสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แล้วนำคะแนนแทนค่าเพื่อหาประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนี้ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี

2. ผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาชาวต่างชาติที่มีต่อแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่าแบบเรียนฯ จำนวน 3 เล่ม มีจุดเด่นสามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษาชาวจีนได้ดังนี้ ปกและรูปเล่ม

ของแบบเรียนแต่ละเล่มมีภาพประกอบ มีสีสันสวยงาม นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่มีความสุขกับการเรียนด้วยแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักศึกษาชาวจีนมีทักษะทางภาษาได้อย่างถูกต้องแบบเรียน มีคำชี้แจงในการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่ชัดเจน มีกิจกรรมในบทเรียนไม่ยากจนเกินไปและสามารถนำไปศึกษาได้ด้วยตนเอง แบบเรียนมีภาพประกอบ สวยงาม มีความถูกต้องสอดคล้องกับบทสนทนาในบทเรียน ทำให้บทเรียนแต่ละบทเรียนมีความน่าสนใจ ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวจีน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่าแบบเรียนทำให้นักศึกษาสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ในแต่ละบทเรียนมีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีรูปภาพประกอบชัดเจน อ่านแล้วสามารถเข้าใจง่าย มีคำชี้แจงในการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนอย่างชัดเจน ภาพประกอบที่ใช้ในแบบเรียน มีสีสันสวยงาม มีความสอดคล้องกับบทสนทนาทำให้นักศึกษามีทักษะทางภาษาได้อย่างถูกต้อง กิจกรรมในแบบเรียนมีเนื้อไม่ยากจนเกินไปโดยมีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสม ส่วนปกและรูปเล่มของแบบเรียนมีความน่าสนใจทำให้นักศึกษามีความสุขกับการเรียนด้วยแบบเรียนดังที่อารีย์ลักษณ์ พันธุ์เขียน (Pankhian, 2006 : 122) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้หนีภัยจากการสู้รบชาวกระเหรี่ยงว่าแดง พบว่าภายหลังที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยเบื้องต้นไปแล้ว ประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้น

สำหรับผู้หนีภัยจากการสู้รบชาวกระเหรี่ยงว่าแดง ไม่สอดคล้องตามเกณฑ์ 70/70 และผลจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียน และการแสดงบทบาทสมมติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภักัญญา ศุภพลกิจ (Supapholkij, 2008 : 4) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ พบว่า ได้หนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 15 บท โดยแบ่งเป็นฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาอังกฤษ แต่ละบทประกอบด้วยคำอธิบายพร้อมตัวอย่างวลีและประโยค และแบบฝึกหัดท้ายบท นอกจากนี้ยังมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า หนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษา สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี สามารถนำไปใช้ในการเตรียมความพร้อมทางภาษาให้แก่นักเรียนชาวต่างชาติได้ ส่วนผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีความเห็นว่าหนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีตรงตามความต้องการของผู้เรียน

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การจัดหลักสูตรให้เหมาะสมสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ ควรเป็นหลักสูตรระยะยาวที่มีแบบแผนการเรียนที่ชัดเจน และเน้น

การฝึกปฏิบัติในรายวิชาในหลักสูตรเพื่อให้ นักศึกษาได้นำไปปฏิบัติจริง

1.2 การกำหนดวิธีการจัดการเรียน การสอนโดยใช้แบบเรียนประกอบการสอน ไม่ควร แยกการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ออกจากกัน ผู้สอน ควรบูรณาการการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ เข้าด้วยกันหรือในกรณีที่มีจำนวนนักศึกษาต่อ ห้องเรียนมากเกินไปและต้องฝึกทักษะอาจแยก วิชาทักษะออกเป็น 2 ส่วนคือ ทักษะการฟัง - พูด และทักษะการอ่าน - เขียน

1.3 การกำหนดคู่มือ หนังสือ ตำรา หรือเอกสารประกอบการสอน ควรคำนึงถึงพื้นฐาน ความรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างชาติแต่ละ กลุ่ม ควรมีการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนการ เรียน และมีการเรียนภาษาไทยเพื่อปรับพื้นฐานการ เรียนรู้ให้ใกล้เคียงกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

2.1 ควรศึกษาแนวทางและปัจจัย การเรียนการสอนภาษาไทยสู่สัมฤทธิ์ผลสำหรับ ชาวต่างชาติ

2.2 ควรมีการนำต้นฉบับของแบบ เรียนไปตรวจสอบคุณภาพทุกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

3. ข้อเสนอแนะการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

3.1 การนำผลการจัดการเรียนการ สอนโดยใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติไปใช้

กับชาวต่างชาติที่มีพื้นฐานความรู้ที่ต่างกันควรมี เปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้น

3.2 การนำแนวทางการจัดการเรียน การสอนโดยใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติไปใช้ กับชาวต่างชาติที่มีพื้นฐานความรู้ระดับเดียวกัน ควรมีศึกษาผลการใช้แนวทางดังกล่าว

3.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบเรียนสนทนาภาษา ไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาว ต่างชาติในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เพื่อดูผลที่เกิด หลังจากการนำแนวทางการจัดการเรียนการสอน ไปใช้ด้วย

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

โครงการวิจัยฉบับนี้มีประโยชน์ทำให้ ได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติที่ผ่าน กระบวนการวิจัยและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ดังนั้น ผลจากการวิจัยจะช่วยให้สถาบันการศึกษาและ ผู้เรียนชาวต่างชาติได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงที่สามารถเรียนรู้ ได้ด้วยตนเองโดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา จัดเป็น เอกสารและตำราทางวิชาการให้แก่อาจารย์ นักศึกษา และผู้ที่สนใจได้ศึกษาหาความรู้และใช้ เป็นแหล่งอ้างอิงได้

References

- Ketsingha, W. (2008). *The Action Research*. Bangkok : Thai Wattana Panich.
- Ministry of Education. (2017). *Basic Education Core Curriculum 2008 (Revised 2017)*. Type 2. Bangkok : The Agricultural Cooperative Assembly of Thailand Printing Company Limited.
- Pankhian, A. (2006). *The made of basic Thai language course for Red Karen war refugees*. Chiang Mai : Chiang Mai University.
- Ritthisorn, R. (2003). *The computer using for teaching helping: The Thai language conversation for Thai learners in foreign languages*. Chiang Mai : Chiang Mai University.
- Sriwichai, S. (2002). *The development of basic Thai language curriculum for foreign students, Phayap University*. Chiang Mai : Chiang Mai University.
- Supapholkij, S. (2008). *The publishing books for language preparing to Thai language learners as a foreign language*. Chiang Mai : Chiang Mai University.